

- σμικρύνω, ἐλαττώω-ῶ, μειόω-ῶ, ἐμειόω-ῶ ὀλιγώω-ῶ, ὀλιγοποιέω-ῶ. = οὐμνιшάю Σμεσ. καὶ παθ. -εα. -μαι. καὶ ἐλαττονόομαι-οὔμαι (Γεν. 8. 3.)
- Οὐμνιшάю, εἰσιν. μ. -δлю, ηἰσιν. = μέδлю.
- Οὐμνιшάю, εἰσιν. μ. -шѣ, ἦσιν. = οὐμνιшάю.
- Οὐμνιшвѣіе, ἰά. οὐδ. τελευτή, θάνατος.
- Οὐμνιшвѣіи-ршѣіи, αἰ, εε. μτχ. οὐδετ. (τοῦ οὐμνιшάю) ὁ ἀποθνήσκων, ὁ τεθνηκώς, ὁ τεθνεώς, κηκοιμημένος. (πληθ. οὐμνιшвѣіи 107. οἱ κατοιχόμενοι = шходάшїи 110. καὶ = шшэдшїи) = οὐμνιшвѣіи.
- Οὐμνιшвѣіиіе, ἰά. οὐδ. νεκρώσις, θανάτωσις.
- Οὐμνιшвѣію, εἰσιν. μ. -швѣію, ртвншн. θνατώω-ῶ, νεκρώω-ῶ. = μνιшвѣію. Σμετχ. χρ. ἄορ. οὐμνιшвѣіи, οὐμνιшвѣіи-вшїи. ὁ θανατώσας, ὁ νεκρώσας. Σμεс. καὶ παθ. -εα. -μαι. μετχ. παθ. χρ. ἄορ. οὐμνιшвѣіиіи, αἰ, οε. τεθνατωμένος (106), θανατωθεὶς, νεκρωμένος.
- Οὐμνιшвѣіиіе, ἰά. οὐδ. κατάνυ-
- ξις. 2) οἶκτος, συμπάθεια, συγγνώμη.
- Οὐμνιшсєрдάюсѣ (καὶ-сєрдшвюсѣ), εἰσιν. α(μεс.). μ. -рдюсѣ, рдшнсѣ. εὐσπλαγχνίζομαι.
- Οὐμνιшлѣннїи, αἰ, οε. ἐπιθ. ἐλεεινός. = οὐμнιшлѣннїи. 2) μετχ. παθ. χρ. ἄορ. (τοῦ ῥ. οὐμнιшлѣюсѣ) κατανευγμένος.
- Οὐμнιшлостншлѣю, εἰσιν. μ. -шлю, вшншн. ἐξιλεόω-ῶ, ἐξιλάσχομαι.
- Οὐμнιшлѣннїи, αἰ, οε. ἐπιθ. = жалостншнїи.
- Οὐμнιшлѣнш. ἐπιρ. ἐλεεινός, οἰκτρώς, συμπαθώς = жалостнш.
- Οὐμнιшлѣюсѣ, εἰσιν. α(μεс.). μ. -лїюсѣ, ἦшнсѣ. κατανύγομαι.
- Οὐμнιшрѣю, εἰσιν. ἄορ. οὐμнрѣш, οὐμнрлш -лѣ -лѣ ешн, τὸ 3. οὐμнре. μ. οὐμнрѣ, εἰσιν. θνήσκω, ἀποθνήσκω, ἀποβίόω-ῶ, τελευτάω-ῶ, ἀπογίνομαι.
- Σμετχ. χρ. ἄορ. οὐμнрѣш. ἦν καὶ ἴδε.
- Οὐμншжѣю, εἰσιν. μ. -жѣ, ηἰσιν. πληθύνω, πολλαπλασιάζω, πολυπλασιάζω, πολλαπλασιόω-ῶ. Σμεс. καὶ παθ. -εα. -μαι.
- Οὐμншгловѣсншнїи, αἰ, οε. ἐπιθ. (240). ὁ νοῦν καὶ λόγον ε-